

Startside>Anlægelse af retssag>Hvor og hvordan>Sådan anlægges du en sag Sådan anlægges du en sag

Estland

1 Er det nødvendigt at gå til en domstol, eller er der en anden mulighed?

Tvister kan bilægges ved både retslige og udenretslige midler.

En form for udenretslig bilægelse af tvister er **forlig**. Forlig er en form for udenretslig bilægelse af tvister med en uafhængig og upartisk forligsmand som mægler. En forligsmand mægler i kommunikationen mellem parterne med henblik på at finde en løsning på tvisten. Forligsforhandlingerne er fortrolige, og en forligsmand må ikke lede dem på en måde, der giver indtryk af, at forligsmanden har beføjelse til at træffe bindende afgørelser. Forligsmanden kan være en notar, en advokat eller enhver anden fysisk person, som er udpeget af parterne i tvisten, og som er bemyndiget af en juridisk person (f.eks. forligsmænd i et forligsorgan via den estiske forsikrings sammenslutning (Eesti Kindlustusseltside Liit) og det estiske motorkøretøjsforsikringsbureau (Eesti Ligi cluskindlustuy Fond)). Et forligsorgan er en enhed, der er tilknyttet et statsligt eller et lokalt forvaltningsagentur, såsom det ophavsretlige udvalg (Autoriioiguse Komisjon). En forligsaftale, der indgås som resultat af en forligsprocedure, udgør et fuldbyrdelsesgrundlag i henhold til de i loven fastsatte vilkår og betingelser, forudsat at aftalen er erklæret for eksigibel af en domstol og kan forelægges for en foged med henblik på tvangsfuldbyrdelse. Hvis forligsmanden er en notar eller en advokat, kan en forligsaftale vedrørende et ejendomsretligt krav eller en forligsaftale vedrørende et krav, der ikke vedrører ejendom, forudsat at der kan indgås en kompromisaftale om det krav, der ikke vedrører ejendom, bekræftes af en notar på anmodning af parterne i forliget og omgående tvangsfuldbyrdes. I sådanne tilfælde er det ikke nødvendigt, at en domstol erklærer forligsaftalen eksigibel. En forligsaftale, der er godkendt af et forligsorgan, er bindende for parterne og skal ikke erklæres for eksigibel af en domstol. **Voldgift** er en anden metode til alternativ tvistbilægelse. Da voldgiftspanelet udpeges af parterne selv, kan de være sikre på voldgiftsmændenes viden, erfaring og upartiskhed. Parterne har også ret til at træffe afgørelse om processprog, lovvalg og procedureregler. En voldgiftsinstant kan udpeges fra sag til sag (ad hoc) eller arbejde på permanent grundlag. En permanent voldgiftsinstant i Estland er voldgiftsinstanten under notarkammeret (Notarite Koja Vahekohus). I Estland bilægges tvister, der opstår i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed, ofte ved voldgift i det **estiske handels- og industrikammer** (Eesti Kaubandus-Tööstuskoja (EKTK) arbitraazikohus). En dom afsagt af en permanent estisk voldgiftsinstant udgør et fuldbyrdelsesgrundlag, uden at den skal erklæres for eksigibel af en domstol. Domme afsagt af andre voldgiftsinstanter, herunder ad hoc-voldgiftsinstanter, og voldgiftsinstanter i andre stater skal erklæres for eksigible af en domstol, før de kan tvangsfuldbyrdes. Ud over voldgift og forlig er der også udvalg for udenretslig bilægelse af visse typer tvister.

Arbejdsretlige tvister kan f.eks. i første omgang henvises til et **udvalg for arbejdsretlige tvister (töövaidluskomisjon)**. Et udvalg for arbejdsretlige tvister er et uafhængigt organ, der skal løse individuelle arbejdsretlige tvister, og som både arbejdstagere og arbejdsgivere kan henvende sig til. Bilæggelsen af arbejdsretlige tvister i et sådant udvalg er reguleret i **loven om bilægelse af arbejdsretlige tvister (individuaalse töövaidluse lahendamise seadus)**. Der opkræves ingen statsafgifter for bilægelse af tvister ved hjælp af et udvalg for arbejdsretlige tvister. Et udvalg for arbejdsretlige tvister kan bilægge eventuelle tvister, der opstår i forbindelse med arbejdsmarkedsrelationer. Ved udøvelsen af retten til at indbringe sagen for et udvalg for arbejdsretlige tvister er det vigtigt at bemærke, at udvalget bilægger tvister om finansielle fordringer for et beløb, der ikke overstiger 10 000 EUR. Tvister om fordringer på over 10 000 EUR skal afgøres af en domstol. Den anmodning, der indgives til et udvalg for arbejdsretlige tvister, skal beskrive de omstændigheder, der er relevante for tvisten. Ved anfægtelse af en afskedigelse skal der f.eks. angives tidspunkt og begrundelse for afskedigelsen. Anmodningen skal beskrive karakteren af uenigheden mellem parterne, dvs. det, arbejdstageren eller arbejdsgiveren har gjort eller undladt at gøre i strid med lovgivningen efter den anmodende parts opfattelse. Dokumentation for de i anmodningen fremsatte krav skal vedlægges som bilag (f.eks. ansættelseskontrakt, gensidige aftaler eller korrespondance mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren osv.) eller ved henvisning til anden dokumentation eller vidner. Hvis den anmodende part finder det nødvendigt at indkalde et vidne til udvalgmødet, skal vidnets navn og adresse anføres i anmodningen. En afgørelse truffet af et udvalg for arbejdsretlige tvister, som har fået virkning, udgør et fuldbyrdelsesgrundlag og kan indbringes for en foged med henblik på tvangsfuldbyrdelse. Under visse omstændigheder kan et udvalg for arbejdsretlige tvister erklære sin afgørelse for umiddelbart eksigibel. Hvis en part i tvisten ikke er enig i den afgørelse, som udvalget for arbejdsretlige tvister har truffet, kan parten indbringe den arbejdsretlige tvist for en distriktsdomstol (maakohus) senest én måned efter datoen for modtagelsen af udskriften af afgørelsen. I givet fald får den afgørelse, der er truffet af udvalget for arbejdsretlige tvister, ikke virkning.

Krav, der udspringer af en aftale mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, kan afgøres af **udvalget for forbrugertvister (tarbijakaebuste komisjon)**. Bilægelse af forbrugertvister er reguleret i **forbrugerbeskyttelsesloven (tarbijakaitse seadus)**. Udvalget for forbrugertvister har kompetence til at afgøre både nationale og grænseoverskridende tvister på forbrugerområdet, som opstår i forbindelse med aftaler mellem forbrugere og erhvervsdrivende, og som indbringes af en forbruger, hvis en af parterne i tvisten er en erhvervsdrivende, der har hjemsted i Republikken Estland. Udvalget har også kompetence til at afgøre eventuelle tvister vedrørende tab forårsaget af et defekt produkt, forudsat at tabet kan fastslås. Hvis det er godtgjort, at tabet er opstået, men det nøjagtige tab ikke kan opgøres i tal, f.eks. i tilfælde af ikke-monetære tab eller tab i fremtiden, fastsættes erstatningens størrelse af en domstol. Udvalget behandler ikke tvister vedrørende levering af ikke-økonomiske tjenesteydelser af almen interesse, uddannelses tjenester, der udbydes af offentligretlige juridiske personer, eller sundhedsydelser, der leveres af sundhedspersonale til patienter med henblik på at vurdere, bevare eller genetablere deres helbredstilstand, herunder ordinerer, udlevering og levering af lægemidler og medicinsk udstyr. Endvidere bilægges udvalget ikke tvister vedrørende krav, der skyldes dødsfald, fysiske skader eller helbredsskader eller tvister, hvor tvistbilægelsesproceduren er fastsat i andre love. Sådanne tvister behandles af kompetente institutioner eller domstole (f.eks. kan tvister, der opstår som følge af boliglejekontrakter, ud over domstole, også behandles af lejeudvalg). En anmodning indgivet af en forbruger vil blive behandlet, og resultatet af tvistbilæggelsen stillet til rådighed for parterne, senest 90 dage efter accepten af forbrugers anmodning om prøvelse. I tilfælde af komplekse tvister kan denne periode forlænges. En beslutning truffet af udvalget for forbrugertvister skal efterkommes senest 30 dage efter offentliggørelsen på forbrugerbeskyttelsesnævnets (Tarbijakaitseamet) websted, medmindre andet er fastsat i afgørelsen. En liste over erhvervsdrivende, der ikke har efterkommet udvalgets afgørelser, offentliggøres på forbrugerbeskyttelsesnævnets websted. Udvalgets afgørelse kan dog ikke tvangsfuldbyrdes, hvilket betyder, at den ikke kan indgives til en foged med dette formål. En erhvervsdrivende, der er optaget på listen, vil blive slettet fra listen, hvis den erhvervsdrivende efterkommer udvalgets afgørelse efter at være blevet opført på listen, eller når der er gået mere end 12 måneder fra den erhvervsdrivendes optagelse på listen. Hvis parterne i tvisten ikke er enige i udvalgets afgørelse og ikke efterkommer den, kan de indbringe samme tvist for en distriktsdomstol. En erhvervsdrivende underretter forbrugerbeskyttelsesrådet skriftligt om, at afgørelsen er blevet efterkommet, eller at sagen er blevet indbragt for en distriktsdomstol, vedlagt en kopi af den anmodning, der er indgivet til distriktsdomstolen. Forbrugerbeskyttelsesrådet kan med samtykke fra og som repræsentant for forbrugeren selv indbringe den tvist, som udvalget har bilagt, for en distriktsdomstol med henblik på

efterprøvelse, hvis den erhvervsdrivende ikke har efterkommet afgørelsen, og tvisten er relevant for anvendelsen af en lov eller anden lovgivning eller for forbrugernes kollektive interesser.

Tvister i forbindelse med boliglejekontrakter kan behandles af et **lejeudvalg**. Bilæggelsen af lejemålstvister er reguleret i **loven om bilæggelse af lejemålstvister (Üürivaidluse lahendamise seadus)**. Lejeudvalgene behandler ikke tvister vedrørende finansielle fordringer på over 3 200 EUR. Et lejeudvalg kan nedsættes af en lokalforvaltning og behandler lejemålstvister, der opstår på dens område. I Estland er der kun nedsat et lejeudvalg i Tallinn. En anmodning til et lejeudvalg skal indeholde oplysninger om anmoderens krav og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund herfor, og anmodningen skal indeholde lejekontrakten og dokumentation for de påstande, der er anført i anmodningen, samt anden relevant dokumentation. En afgørelse truffet af et lejeudvalg, som har fået virkning, udgør et fuldbyrdesgrundlag og kan indbringes for en foged med henblik på tvangsfuldbyrdelse. Hvis en part i tvisten ikke er enig i lejeudvalgets afgørelse, kan parten indbringe den samme lejemålstvist for en distriktsdomstol senest 20 dage efter datoen efter modtagelsen af udvalgets afgørelse. Lejeudvalgets afgørelse vil i givet fald ikke få virkning. De nævnte udvalgs bilæggelse af tvister er ikke en obligatorisk procedure forud for retssager, hvilket betyder, at hvis parterne ikke ønsker eller ikke kan bilægge tvisten ved udenretlige midler, kan de indbringe sagen for en domstol. De samme krav kan ikke behandles samtidigt af både en domstol og et kompetent udenretsligt udvalg.

2 Er der en frist for, hvornår sagen skal anlægges?

Privatretlige forhold er underlagt princippet om selvbestemmelse, hvilket betyder, at kreditorer frit kan bestemme, hvornår de vil fuldbyrde deres krav over for en skyldner. Af hensyn til den retlige klarhed og den lovgivningsmæssige stabilitet kan skyldner dog henvise til en forældelsesfrist, hvis kreditor ikke har fremlagt sit krav inden for en bestemt frist. En domstol eller enhver anden tvistbilæggelsesinstans håndhæver kun en forældelsesfrist, hvis den forpligtede person kræver det. Kreditors krav udløber derfor ikke ved udløbet af forældelsesfristen. Hvis kravet er forældet, og den forpligtede person henviser til forældelsesfristen, vil domstolen imidlertid hverken behandle kravet eller træffe en materiel afgørelse herom.

Forældelsesfristen for krav som følge af transaktioner er tre år.

Forældelsesfristen for krav som følge af transaktioner er ti år, hvis den forpligtede person bevidst undlader at opfylde sine forpligtelser.

Forældelsesfristen for krav vedrørende overdragelse af fast ejendom, behæftelse af fast ejendom med en tinglig rettighed, overdragelse eller ophør af en tinglig rettighed eller ændring af indholdet af en tinglig rettighed er ti år.

Forældelsesfristen for et krav, der udspringer af lovgivningen, er ti år fra det tidspunkt, hvor fordringen forfalder, medmindre andet er fastsat ved lov.

Forældelsesfristen for et krav, der hidrører fra ulovligt forvoldte skader, er tre år fra det tidspunkt, hvor rettighedshaveren fik eller burde have fået kendskab til skaden og den person, der er forpligtet til at betale erstatning.

Forældelsesfristen for et krav som følge af uberettiget berigelse er tre år fra det tidspunkt, hvor rettighedshaveren fik eller burde have fået kendskab til kravet som følge af uberettiget berigelse.

Forældelsesfristen for krav om opfyldelse af gentagne forpligtelser, med undtagelse af krav om opfyldelse af forpligtelser til underholdspligt over for børn, er tre år for hver særskilt forpligtelse uanset retsgrundlaget for kravet.

Forældelsesfristen for krav om underholdsbidrag til børn er ti år for hver særskilt forpligtelse.

Forældelsesfristen for ejendomsretlige restitutionskrav og for familieretlige eller arveretlige fordringer er 30 år fra det tidspunkt, hvor fordringen forfalder, medmindre andet er fastsat ved lov.

Et restitutionskrav, der udspringer af en ejendomsret, mod en vilkårlig besidder bortfalder ikke.

Der gælder en søgsmålsfrist for visse krav, der udspringer af ansættelsesforhold. F.eks. er fristen for at indbringe et krav for et udvalg for arbejdsretlige tvister eller en domstol med henblik på anerkendelse af rettigheder i forbindelse med ansættelsesforhold og beskyttelse af rettigheder, der krænktes, på fire måneder. Et søgsmål for en domstol eller en anmodning til et udvalg for arbejdsretlige tvister om opsigelse af en ansættelseskontrakt skal indgives senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af erklæringen om opsigelse. Senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af en erklæring om opsigelse kan arbejdstageren indgive en anmodning til en domstol eller et udvalg for arbejdsretlige tvister for at anfægte opsigelsen som værende i strid med princippet om god tro, medmindre arbejdsgeberen opsiges kontrakten som følge af arbejdstagerens misligholdelse heraf. Fristen for at indbringe et lønkrav er tre år.

3 Er det en domstol i denne medlemsstat, som jeg skal gå til?

De omstændigheder, hvorunder en sag kan behandles af en estisk domstol, afgøres af bestemmelserne om international kompetence. En sag henhører under en estisk domstols kompetence, hvis en estisk domstol kan behandle sagen i henhold til bestemmelserne vedrørende dens kompetence eller på grundlag af en værnetingsaftale, medmindre andet er fastsat ved lov eller i internationale aftaler. Den internationale kompetence er ikke en enekompetence, medmindre andet er fastsat ved lov eller i internationale aftaler. Bestemmelserne i den estiske **civile retsplejelov (tsiviilkohtumenetluse seadustik)** om international kompetence finder kun anvendelse, i det omfang dette ikke er reguleret på anden måde i en international aftale eller følgende EU-forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil og handelsretlige område
- 2) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000
- 3) Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil og handelsretlige område.

4 Hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg i givet fald gå til i betragtning af, hvor jeg bor, hvor modparten bor, eller andre forhold, der kan have betydning for, hvor sagen skal anlægges?

Den domstol, ved hvilken der kan anlægges sag mod en person, og hvor andre procedurermæssige handlinger kan udføres med hensyn til en person, har **generel kompetence**, medmindre det er fastsat ved lov, at sagen skal indbringes for eller handlingen udføres af en anden domstol.

Den domstol, ved hvilken der kan anlægges sag og træffes andre procedurermæssige foranstaltninger mod en person ud over den almindelige kompetence, har **alternativ kompetence**.

Enekompetence tilfalder den eneste domstol, der kan træffe afgørelse i en civilretlig sag. I ikke-kontradiktoriske sager er der enekompetence, medmindre andet er fastsat ved lov.

Ved generel kompetence indbringes et søgsmål mod en fysisk person for domstolen på det sted, hvor den pågældende har bopæl, og der anlægges sag mod en juridisk person ved domstolen på det sted, hvor den pågældende har hjemsted. Hvis en fysisk persons bopæl er ukendt, kan der anlægges sag mod personen ved domstolen på stedet for hans/hendes seneste kendte bopæl.

Hvis en sag i henhold til almindelige bestemmelser ikke henhører under en estisk domstols kompetence, eller kompetencen ikke kan fastslås, og en international aftale eller lov ikke bestemmer andet, behandles sagen af distriktsdomstolen i Harju (Harju Maakohus), hvis: sagen skal behandles i Republikken Estland i henhold til en international aftale

sagsøgeren er statsborger i Estland eller har bopæl i Estland, og sagsøgeren ikke har mulighed for at forsvare sine rettigheder i en udenlandsk stat, eller sagsøgeren ikke kan forventes at gøre det

sagen i væsentlig grad vedrører Estland af en anden årsag, og sagsøgeren ikke har mulighed for at forsvare sine rettigheder i en udenlandsk stat, eller sagsøgeren ikke kan forventes at gøre det.

Distriktsdomstolen i Harju behandler også en sag, hvis sagen henhører under en estisk domstols kompetence, men det ikke er muligt at afgøre, hvilken estisk domstol der har kompetence i sagen. Dette gælder også, hvis der er opnået enighed om estisk kompetence, uden at det er præciseret, hvilken domstol der har kompetence.

Ved enekompetence indbringes sager med følgende genstande til domstolen på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende:

krav vedrørende anerkendelse af eksistensen af ejendomsretten, en begrænset tinglig rettighed eller anden tinglig rettighed over fast ejendom eller anerkendelse af, at der ikke er tale om sådanne rettigheder eller forpligtelser, eller krav vedrørende andre rettigheder over fast ejendom

fastlæggelse af skel mellem eller opdeling af fast ejendom

beskyttelse af besiddelse af fast ejendom

krav om ejendomsret som følge af ejerskab af lejligheder

krav om tvangsfuldbyrdelse vedrørende fast ejendom

krav, der udspringer af en lejekontrakt eller et erhvervslejemål vedrørende fast ejendom eller en anden aftale om anvendelse af fast ejendom i henhold til loven om forpligtelser eller gyldigheden af sådanne kontrakter.

Søgsmål vedrørende en servitut, behæftelse eller fortegningsret i forbindelse med ejendom indbringes for den domstol, i hvis retskreds ejendommen er beliggende.

Når der er tale om enekompetence, skal et søgsmål om ophævelse af et urimeligt standardvilkår eller om ophævelse og tilbagetrækning af vilkåret fra den persons side, der anbefaler anvendelse af vilkåret, indgives til domstolen på det sted, hvor sagsøgte har forretningssted, eller hvis sagsøgte ikke har et sådant, til domstolen på det sted, hvor sagsøgte har bopæl eller hjemsted. Hvis sagsøgte ikke har forretningssted, bopæl eller hjemsted i Estland, indbringes sagen for den domstol, i hvis retskreds standardvilkåret er blevet anvendt.

Søgsmål anlagt af en juridisk person med påstand om, at et organ tilbagekalder en afgørelse eller erklærer den ugyldig, henlægges under enekompetencen hos domstolen på det sted, hvor den juridiske person har hjemsted.

En estisk domstol kan behandle en sag mellem ægtefæller, hvis:

mindst en af ægtefællerne er statsborger i Estland eller var statsborger i Estland på tidspunktet for ægteskabets indgåelse

begge ægtefæller har bopæl i Estland

en af ægtefællerne har bopæl i Estland, medmindre den dom, der skal afsiges, med sikkerhed ikke ville blive anerkendt i det land, hvor den ene af ægtefællerne er statsborger.

Ved enekompetence indbringes en sag om formueforholdet mellem ægtefæller, som skal behandles af en estisk domstol, for domstolen på det sted, hvor ægtefællerne har deres fælles bopæl, og i fravær af fælles bopæl til domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, indbringes søgsmålet for domstolen på det sted, hvor et mindreårigt fælles barn af parterne har bopæl, og, hvis der ikke er noget fælles mindreårigt barn, domstolen på det sted, hvor på sagsøgeren har bopæl.

Hvis der er konstateret myndighed over en fraværende persons ejendom, fordi personen er forsvundet, eller der er udpeget en værge for en person på grund af vedkommendes begrænsede rets og handleevne, eller hvis en person er idømt fængselsstraf, kan en skilsmisssag mod en sådan person også indbringes for domstolen på det sted, hvor sagsøger har bopæl.

En estisk domstol kan behandle sager om slægtskab, hvis mindst én af parterne er statsborger i Estland eller mindst én af parterne har bopæl i Estland. Et søgsmål om slægtskab, som skal behandles af en estisk domstol, indbringes for domstolen på det sted, hvor barnet har bopæl, som har enekompetence.

Hvis barnet ikke har bopæl i Estland, indbringes sagen for domstolen på det sted, hvor sagsøgte har bopæl. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, indbringes sagen for domstolen på det sted, hvor sagsøger har bopæl. Det samme gælder sager om underholdspligt.

Ved alternativ kompetence kan der også anlægges sag mod en fysisk person med påstand om ejendomsret ved domstolen på den pågældendes opholdssted, hvis personen opholder sig på et sådant sted i en længere periode på grund af et ansættelses eller serviceforhold, studier eller af andre tilsvarende årsager. En sag vedrørende sagsøgtes økonomiske eller erhvervs-mæssige virksomhed kan også indbringes for domstolen på det sted, hvor sagsøgte har forretningssted.

En juridisk person, der er baseret på medlemskab, herunder et selskab, eller et medlem, en partner eller en aktionær heri, kan ved alternativ kompetence også anlægge sag i forbindelse med et sådant medlemskab eller et krav mod et medlem, en partner eller en aktionær i den juridiske person for domstolen på det sted, hvor den juridiske person har hjemsted.

Hvis en person har bopæl eller hjemsted i et andet land, kan et søgsmål, der vedrører et ejendomsretligt krav, ved alternativ kompetence også anlægges mod en sådan person ved den domstol, i hvis retskreds de aktiver, der er genstand for kravet, befinder sig, eller ved den domstol, i hvis retskreds den pågældende persons øvrige aktiver befinder sig. Hvis et aktiv er optaget i et offentligt register, kan sagen indbringes for domstolen på det sted, hvor aktivet er registreret. Hvis aktivet er et krav i henhold til loven om forpligtelser, kan sagen indbringes for domstolen på det sted, hvor skyldner har bopæl eller hjemsted. Hvis fordringen er sikret ved en genstand, kan sagen også indbringes for den domstol, i hvis retskreds genstanden befinder sig.

Et søgsmål om inddrivelse af en fordring, der er sikret ved pant eller en rettighed over fast ejendom, eller ethvert andet søgsmål om et tilsvarende krav kan også anlægges ved den domstol, i hvis retskreds den faste ejendom er beliggende, forudsat at skyldneren er ejeren af den registrerede faste ejendom, der er sikret ved pantet eller genstand for rettigheden.

Et søgsmål mod en ejer af en ejerlejlighed, som hidrører fra et retsforhold med relation til ejendomsretten til en lejlighed, kan ved alternativ kompetence også indbringes for den domstol, i hvis retskreds den pågældende lejlighed er beliggende.

Et søgsmål, der udspringer af en kontrakt, eller et søgsmål med påstand om, at det fastslås, at en kontrakt er ugyldig, kan ved alternativ kompetence også indbringes for den ret, i hvis retskreds den pågældende kontraktlige forpligtelse ville blive gennemført.

En forbruger kan ved alternativ kompetence også indbringe et søgsmål, der udspringer af en kontrakt eller et forhold som angivet i § 35, 46 eller 52, § 208, stk. 4, § 379 eller 402, § 635, stk. 4, eller § 709, 734 eller 866 i [loven om forpligtelser \(võlaõigusseadus\)](#), eller et søgsmål, der udspringer af enhver anden kontrakt indgået med en virksomhed, som har hjemsted eller forretningssted i Estland, for domstolen på det sted, hvor forbrugeren har bopæl. Dette gælder ikke søgsmål i forbindelse med transportaftaler.

En forsikringstager, begunstiget eller anden person, der har ret til at få udbetalt forsikring fra forsikringsselskabet på grundlag af en forsikringsaftale, kan ved alternativ kompetence også anlægge sag mod forsikringsselskabet ved domstolen på det sted, hvor personen har sin bopæl eller sit hjemsted.

I forbindelse med ansvarsforsikring eller forsikring af en bygning, fast ejendom eller løsøre sammen med en bygning eller fast ejendom kan et søgsmål mod forsikringsselskabet ved alternativ kompetence også indbringes for den domstol, i hvis retskreds den handling eller begivenhed, der har forårsaget skaden, fandt sted, eller hvor skaden blev forvoldt.

En arbejdstager kan ved alternativ kompetence også indbringe søgsmål om sin ansættelseskontrakt for domstolen på det sted, hvor han eller hun har bopæl eller arbejdssted.

Søgsmål om erstatning for ulovligt forvoldte skader kan ved alternativ kompetence også indbringes for den domstol, i hvis retskreds den handling eller begivenhed, der har forårsaget skaden, fandt sted, eller det sted, hvor skaden blev forvoldt.

Søgsmål, hvis formål er at fastlægge arveretten, en arvings krav, der er fremsat over for besidderen af boet, et krav, der udspringer af en arvepagt, eller et krav om tvangsarv eller bodeling, kan også indbringes for den domstol, i hvis retskreds afdøde var bosat på dødstidspunktet. Hvis afdøde var statsborger i Estland, men på dødstidspunktet ikke havde bopæl i Estland, kan søgsmålet også indbringes for den domstol, i hvis retskreds den afdøde senest havde bopæl i Estland. Hvis afdøde ikke havde bopæl i Estland, kan søgsmålet indbringes for distriktsdomstolen i Harju.

Søgsmål mod flere sagsøgte kan indbringes for domstolen i den retskreds, hvor en af de sagsøgte er bosiddende, efter sagsøgers eget valg.

Hvis der kan anlægges flere søgsmål mod én sagsøgt på grundlag af de samme forhold, kan alle søgsmål indbringes for den domstol, for hvilken et søgsmål om et eller flere af de krav, der udspringer af samme faktiske forhold, kan indbringes.

Modkrav kan indgives til den domstol, som søgsmålet blev indbragt for, forudsat at modkravet ikke henhører under enekompetencen. Dette gælder også, når modkravet ifølge de almindelige bestemmelser skal indgives til en udenlandsk domstol.

En sag, der anlægges af en tredjepart med et uafhængigt krav, kan indbringes for den domstol, der behandler hovedsagen.

Der kan også indgives konkursbegæring mod en konkursramt, kurator eller et medlem af konkursudvalget, herunder begæring om udelukkelse af ejendom fra et konkursbo, til den domstol, der har erklæret den pågældende konkurs. Et søgsmål om accept af et krav kan også indbringes for den domstol, der har erklæret den pågældende konkurs.

En konkursramt kan også anlægge sag vedrørende konkursboet, herunder et regressøgsmål, for den domstol, der har erklæret den pågældende konkurs.

En person, der anlægges sag ved en anden domstol end sagsøgtens almindelige værneting, skal begrunde dette over for domstolen.

Hvis en sag samtidig henhører under flere estiske domstoles kompetence, har sagsøgeren ret til at vælge, hvilken domstol søgsmålet skal indbringes for. I givet fald behandles sagen af den domstol, der først modtog søgsmålet.

5 Hvilken type domstol skal jeg gå til i denne medlemsstat i betragtning af sagens art og det beløb, det drejer sig om?

I Estland afgøres spørgsmålet om kompetence ikke af sagens art eller det beløb, der er tale om.

6 Kan jeg selv gå til en domstol, eller skal jeg gå via en mellemmand, f.eks. en advokat?

Medmindre andet er fastsat ved lov, kan parterne (sagsøger, sagsøgte, tredjepart) deltage i sagen personligt eller gennem en repræsentant med rets og handleevne i civile retlige sager. Personlig deltagelse i en sag fratager ikke en part i sagen retten til at blive repræsenteret af en repræsentant eller en rådgiver i sagen.

Ved rets og handleevne i civile retlige sager forstås en persons evne til at udøve civile retlige processuelle rettigheder og opfylde civile retlige processuelle forpligtelser i retten gennem sine handlinger. En person på mindst 18 år har fuld rets og handleevne. Personer med begrænset rets og handleevne har heller ikke rets og handleevne i civile retlige sager, medmindre begrænsningen af en voksen persons rets og handleevne ikke vedrører udøvelse af civile retlige processuelle rettigheder og opfyldelse af civile retlige processuelle forpligtelser. En mindreårig, der er fyldt 15 år, har ret til at deltage i sagen sammen med sin retlige repræsentant.

En repræsentant ved domstolen kan være en advokat eller enhver anden person, der som minimum har erhvervet en statsanerkendt kandidatgrad inden for jura, en tilsvarende kvalifikation som omhandlet i § 28, stk. 22, i [Republikken Estlands uddannelseslov \(Eesti Vabariigi haridusseadus\)](#) eller en tilsvarende udenlandsk kvalifikation.

En juridisk person repræsenteres ved domstolen af et medlem af bestyrelsen eller af et organ, der træder i stedet for bestyrelsen (retlig repræsentant), medmindre loven eller vedtægterne giver mulighed for fælles repræsentation. Medlemmet af bestyrelsen kan uddelegere behandlingen af sagen ved domstolen til en repræsentant. Tilstedeværelsen af en sådan repræsentant er ikke til hinder for, at den retlige repræsentant, dvs. et medlem af bestyrelsen for den juridiske person, kan deltage i sagen.

Domstolen udpeger en repræsentant for en person, hvis lovgivningen kræver det.

7 Hvem skal jeg helt konkret henvende mig til for at anlægge en sag? Skal jeg henvende mig direkte til domstolen, til det lokale dommerkontor eller til en anden myndighed?

En stævning skal indeholde navnet på den domstol, som erklæringen skal indgives til. En stævning kan også indsendes elektronisk via portalen på <https://www.e-toimik.ee/> ved at logge ind på portalen med ID-kortet. En stævning kan også indsendes elektronisk pr. fax eller ved at sende den til den e-mailadresse, der er beregnet til dette formål. Når sagen indbringes for domstolen personligt, skal den overgives til den relevante domstols kontor.

8 På hvilket sprog skal jeg indgive stævning? Kan jeg gøre det mundtligt, eller skal det gøres skriftligt? Kan jeg gøre det pr. fax eller e-mail?

Sager ved domstolene og kontorarbejdet ved domstolene foregår på estisk. Stævninger skal indgives på estisk og i skriftligt format. Stævninger skal indgives til domstolen i underskrevet form. De kan også indgives i et digitalt underskrevet format via portalen på <https://www.e-toimik.ee/> ved at logge ind med ID-kortet eller sendes pr. e-mail i et digitalt underskrevet format. Stævninger må kun sendes pr. fax eller e-mail i et format, der ikke er underskrevet digitalt, hvis en underskrevet stævning indgives til domstolen hurtigst muligt.

9 Findes der særlige blanketter, som skal bruges, når man vil anlægge sag? Hvis ikke, hvordan gøres det så? Hvilke oplysninger skal gives?

Der findes ikke nogen standardformular for stævninger. De skal indeholde følgende:

navn, adresse og kontaktoplysninger for parterne i sagen og eventuelle repræsentanter
domstolens navn

sagsøgers klart udtrykte krav (genstand for søgsmålet)

de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for søgsmålet (søgsmålsgrund)

bevis for de omstændigheder, der udgør årsagen til søgsmålet, og en specifik henvisning til de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren ønsker at bevise med hvert enkelt bevismiddel

hvorvidt sagsøger indviler i, at sagen behandles under en skriftlig procedure, eller ønsker, at sagen skal behandles på et retsmøde

søgsmålets værdi, medmindre søgsmålet har til formål at opnå betaling af et bestemt pengebeløb

en liste over bilag til stævningen

en underskrift eller, hvis dokumentet indgives elektronisk, en digital underskrift fra parten i sagen eller en repræsentant for denne.

Hvis sagsøger ønsker, at sagen behandles ved skriftlig procedure, skal sagsøger angive dette i stævningen.

Hvis sagsøger er repræsenteret i sagen af en repræsentant, skal stævningen også indeholde oplysninger om repræsentanten. Hvis sagsøger ønsker at blive bistået af en tolk eller oversætter, skal dette fremgå af stævningen, der om muligt skal indeholde oplysninger om tolkens eller oversætterens adresse.

En person, der anlægges sag ved en anden domstol end sagsøgtens almindelige værneting, skal begrunde dette over for domstolen.

Ud over ovennævnte oplysninger skal stævninger i en skilsmisssag også indeholde navn og fødselsdato for ægtefællernes fælles mindreårige børn, den person, der forsørger og opfostrer børnene, og den person, som børnene bor hos, samt et forslag om forældrerettigheder og børnenes opvækst efter skilsmisssen.

Hvis sagsøgeren eller den sagsøgte er en juridisk person, der er optaget i et offentligt register, vedlægges et eksemplar af registerudskriften eller en udskrift af registret eller et registreringsbevis som bilag til stævningen, medmindre domstolen er i stand til at kontrollere disse oplysninger uafhængigt af registret. For så vidt angår andre juridiske personer skal der fremlægges anden dokumentation for deres eksistens samt rets og handleevne.

10 Skal der betales retsafgifter? Hvornår skal de i givet fald betales? Skal advokaten betales med det samme ved stævningens indgivelse?

Der opkræves en statsafgift for behandlingen af et andragende, en klage eller en stævning. De statslige afgiftssatser afhænger enten af værdien af den civile retlige sag (i [bilag 1 til loven om statsafgifter \(riigilõivuseadus\)](#)) eller fastsættes som specifikke beløb afhængig af typen af krav. Der opkræves ikke nogen statsafgift for behandling af en ansøgning om retshjælp, når der indgives en anmodning om udbetaling af løn eller underholdsbidrag og i andre tilfælde, der er omhandlet i loven om statsafgifter.

Der betales en statsafgift, før der anmodes om en handling. Før afgiften betales, forkyndes stævningen ikke for sagsøgte, og der gennemføres heller ikke andre procedurer som følge af en akt, for hvilken der opkræves en statsafgift. Hvis afgiften ikke betales fuldt ud, giver domstolen sagsøger en frist til at betale det fulde beløb. Hvis statsafgiften ikke betales inden fristens udløb, behandles stævningen ikke. Hvis størrelsen af den statsafgift, der er betalt for et krav, der er antaget til behandling, er mindre end det, der er foreskrevet ved lov, kræver domstolen betaling af statsafgiften med det ved lov fastsatte beløb. Hvis sagsøger undlader at betale statsafgiften inden den frist, som domstolen har fastsat, behandler domstolen ikke sagen vedrørende kravet.

Ved betaling af en statsafgift skal den akt, for hvilken afgiften betales, anføres i betalingsdokumentet. Hvis der betales en statsafgift på vegne af en anden person, angives denne persons navn også. Hvis domstolen efter indgivelsen af en stævning anmoder om betaling af en yderligere afgift, skal det referencenummer, som domstolen har fastsat, også angives ved betaling af statsafgiften via et kreditinstitut.

De nødvendige og rimelige omkostninger til en repræsentant betales normalt af den part, mod hvem dommen afsiges. Betaling af sådanne omkostninger skal ikke godtgøres for at få kompensation for omkostningerne til en repræsentant. En faktura udstedt for ydelse af juridisk bistand er tilstrækkelig dokumentation til at modtage kompensation. Den civile retsplejelov regulerer ikke betalingen til en repræsentant før domstolens fordeling og fastsættelse af sagsomkostningerne. Dette bør aftales mellem udbyderen af den juridiske tjeneste og den person, der skal repræsenteres i henhold til aftalen om juridiske tjenester.

11 Kan jeg få retshjælp?

Retshjælp ydes til en part i en retssag, som er en fysisk person, og som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om retshjælp har bopæl i Estland eller en anden EU-medlemsstat eller er statsborger i Republikken Estland eller en anden EU-medlemsstat. Bopæl fastlægges på grundlag af artikel 62 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012. Andre parter i retssager, som er fysiske personer, ydes kun retshjælp, hvis de har ret hertil i henhold til en international aftale.

Der bevilges retshjælp til den person, der anmoder om det, hvis:

den person, der anmoder om retshjælp, er ude af stand til at betale sagsomkostningerne på grund af sin økonomiske situation eller kun kan betale dem delvist eller i rater og

der er tilstrækkelig grund til at tro, at det påtænkte søgsmål vil være vellykket.

Deltagelsen i en sag antages at være vellykket, hvis den stævning, til hvilken der ansøges om retshjælp, indeholder en juridisk overbevisende begrundelse, og de faktiske omstændigheder taler herfor. Der tages også hensyn til sagens betydning for den person, der anmoder om retshjælp, i forbindelse med vurderingen af, om den pågældendes deltagelse i sagen har været vellykket.

Der ydes ikke retshjælp til en fysisk person, hvis:

1) sagsudgifterne antages ikke at overstige det dobbelte af den gennemsnitlige månedlige indkomst for den person, der anmoder om retshjælp, beregnet på grundlag af den gennemsnitlige månedlige indkomst i de sidste fire måneder inden indgivelse af stævningen minus eventuelle afgifter og obligatoriske forsikringspræmier, de beløb, der er fastsat med henblik på at opfylde en lovbestemt underholdspligt og rimelige udgifter til bolig og transport

2) den person, der anmoder om retshjælp, er i stand til at dække sagsudgifterne med eksisterende aktiver, som kan sælges uden større vanskeligheder, og som kan gøres til genstand for betalingspåkrav i henhold til loven.

For så vidt angår juridiske personer, har kun almennyttige foreninger eller fonde, der er opført på listen over almennyttige foreninger og fonde, som er bevilget indkomstkattemæssige fordele, eller tilsvarende almennyttige foreninger og fonde, som har hjemsted i Estland eller i en anden EU-medlemsstat, ret til at ansøge om retshjælp for at nå deres mål, forudsat at sagsøgerne godtgør, at de ansøger om retshjælp inden for miljø eller forbrugerbeskyttelse eller i andre fremtrædende offentlige interesser for at forhindre en potentiel skade på et stort antal menneskers lovligt beskyttede rettigheder, og forudsat at de ikke kan antages at dække omkostningerne med deres aktiver, eller at de kun er i stand til at betale for disse omkostninger delvist eller i rater. Den retshjælp, som andre estiske privatretlige juridiske personer kan ansøge om, er hel eller delvis fritagelse for betaling af statsafgifter for klager. Andre udenlandske juridiske personer bevilges kun retshjælp i henhold til en international aftale.

12 Hvornår betragtes min sag som anlagt? Modtager jeg en bekræftelse fra myndighederne om, hvorvidt min sag er korrekt anlagt?

Sagen anses for anlagt på det tidspunkt, hvor søgsmålet indbringes for domstolen. Dette gælder kun, hvis søgsmålet blev forkyndt for sagsøgte på et senere tidspunkt. Hvis domstolen afviser anmodningen om fornyet prøvelse, forkynder domstolen ikke søgsmålet for sagsøgte. Hvis stævningen er i overensstemmelse med de lovbestemte krav, træffer domstolen afgørelse og antager den til behandling. Opfylder stævningen ikke kravene, giver domstolen sagsøgeren en frist til at berigtige den. Domstolen træffer afgørelse om accept af en anmodning om prøvelse eller om afslag herpå eller om tildeling af en frist for berigtigelse inden for en rimelig frist. Domstolen underretter sagsøger om accept af anmodningen om prøvelse.

13 Modtager jeg udførlige oplysninger om sagens videre forløb (f.eks. om, hvornår jeg skal møde i retten)?

Domstolen underretter parterne om sagens forløb ved administrative afgørelser. Domstolen fastsætter en frist for sagsøgte til at svare ved en administrativ afgørelse og underretter endvidere sagsøgte om, at anmodningen om prøvelse er blevet imødekommet.

Sidste opdatering: 02/10/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.